

אסתר

[א](#) [ב](#) [ג](#) [ד](#) [ה](#) [ו](#) [ז](#) [ח](#) [ט](#) [י](#)

אסתר פרק א

א ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה: **ב** בימים ההם כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה: **ג** בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו: **ד** בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום: **ה** ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתו המלך: **ו** חור כרפס ותכלת אחוז בחבלי בוץ וארגמן על גלילי כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושש ודר וסחרת: **ז** והשקות בכלי זהב וכלים מפלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך: **ח** והשתיה כדת אין אנס כי כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש: **ט** גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש: **י** ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהומן בזתא חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרפס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך אחשורוש: **יא** להביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה היא: **יב** ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו: **יג** ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודיון: **יד** והקרב אליו פרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות: **טו** כדת מה לעשות במלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים: **טז** ויאמר (מומכן) ממוכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עושה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש: **יז** כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך

אֲחֻשׁוּרוֹשׁ אָמַר לְהִבִּיא אֶת וְשֵׁתִי הַמֶּלֶכָה לְפָנָיו וְלֹא בָּאָה: **[יח]** וְהַיּוֹם הַזֶּה תֵּאמְרָנָה שְׂרוֹת פָּרֶס וּמְדֵי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת דְּבַר הַמֶּלֶכָה לְכָל שָׂרֵי הַמְּלָךְ וַיְכַדֵּי בְּזִיוֹן וְקֶצֶף: **[יט]** אִם עַל הַמְּלָךְ טוֹב יֵצֵא דְבַר מַלְכוּת מִלְּפָנָיו וַיִּכְתַּב בְּדַתִּי פָּרֶס וּמְדֵי וְלֹא יַעֲבוֹר אֲשֶׁר לֹא תָבוֹא וְשֵׁתִי לְפָנָי הַמְּלָךְ אֲחֻשׁוּרוֹשׁ וּמַלְכוּתָהּ יִתֵּן הַמְּלָךְ לְרַעֲוֵתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה: **[כ]** וְנִשְׁמַע פִּתְגָם הַמְּלָךְ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְּכָל מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הִיא וְכָל הַנְּשִׁים יִתְּנוּ יָקָר לְבַעֲלֵיהֶן לְמַגְדוֹל וְעַד קָטָן: **[כא]** וַיִּיטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמְּלָךְ וְהַשָּׂרִים וַיַּעַשׂ הַמְּלָךְ כְּדָבָר מִמוּכָן: **[כב]** וַיִּשְׁלַח סָפְרִים אֶל כָּל מְדִינוֹת הַמְּלָךְ אֶל מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְאֶל עַם וְעַם כְּלִשׁוֹנוֹ לְהִיּוֹת כָּל אִישׁ שָׂרָר בְּבֵיתוֹ וּמִדְּבַר כְּלִשׁוֹן עַמּוֹ: **(ס)**

אסתר פרק ב

[א] אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּשָׁךְ חֲמַת הַמְּלָךְ אֲחֻשׁוּרוֹשׁ זָכַר אֶת וְשֵׁתִי וְאֵת אֲשֶׁר עָשָׂתָה וְאֵת אֲשֶׁר נִגְזַר עָלֶיהָ: **[ב]** וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמְּלָךְ מִשְׁרָתָיו יִבְקָשׁוּ לְמֶלֶךְ נְעָרוֹת בְּתוּלוֹת טוֹבוֹת מֵרָאָה: **[ג]** וַיִּפְקֹד הַמְּלָךְ פְּקִידִים בְּכָל מְדִינוֹת מַלְכוּתוֹ וַיִּקְבְּצוּ אֶת כָּל נַעֲרָה בְּתוּלָה טוֹבָה מֵרָאָה אֶל שׁוֹשַׁן הַבֵּיֶרֶה אֶל בֵּית הַנְּשִׁים אֶל יַד הַגָּא סָרִיס הַמְּלָךְ שֹׁמֵר הַנְּשִׁים וְנִתְּוֹן תִּמְרוּקֵיהֶן: **[ד]** וְהַנְּעָרָה אֲשֶׁר תִּיטֵב בְּעֵינֵי הַמְּלָךְ תִּמְלָךְ תַּחַת וְשֵׁתִי וַיִּיטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמְּלָךְ וַיַּעַשׂ כֵּן: **(ס)** **[ה]** אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוֹשַׁן הַבֵּיֶרֶה וּשְׁמוֹ מֶרְדֳּכָי בֶן יָאִיר בֶּן שְׁמַעִי בֶן קִישׁ אִישׁ יְמִינִי: **[ו]** אֲשֶׁר הִגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עִם הַגְּלָה אֲשֶׁר הִגְלָתָהּ עִם יְכָנְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל: **[ז]** וַיְהִי אִמּוֹן אֶת הַדָּסָה הִיא אֶסְתֵּר בֵּת דָּדוֹ כִּי אֵין לָהּ אָב וְהַנְּעָרָה יָפֵת תֵּאָר וְטוֹבַת מֵרָאָה וּבְמֹת אֲבִיהָ וְאִמָּהּ לְקַחָהּ מֶרְדֳּכָי לוֹ לְבַת: **[ח]** וַיְהִי בְּהַשְׁמַע דְּבַר הַמְּלָךְ וְדָתוֹ וּבְהַקְבֵּץ נְעָרוֹת רַבּוֹת אֶל שׁוֹשַׁן הַבֵּיֶרֶה אֶל יַד הַגָּי וּתְלַקַּח אֶסְתֵּר אֶל בֵּית הַמְּלָךְ אֶל יַד הַגָּי שֹׁמֵר הַנְּשִׁים: **[ט]** וַתִּיטֵב הַנְּעָרָה בְּעֵינָיו וַתִּשָּׂא חֶסֶד לְפָנָיו וַיְבַהֵל אֶת תִּמְרוּקֵיהָ וְאֵת מְנוּתָהּ לְתַת לָהּ וְאֵת שִׁבְעַת הַנְּעָרוֹת הָרֵאשִׁיּוֹת לְתַת לָהּ מִבֵּית הַמְּלָךְ וַיִּשְׁנֶה וְאֵת נְעָרוֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית הַנְּשִׁים: **[י]** לֹא הִגִּידָה אֶסְתֵּר אֶת עֲמָהּ וְאֵת מוֹלְדֹתָהּ כִּי מֶרְדֳּכָי צָוָה עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא תִגִּיד: **[יא]** וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם מֶרְדֳּכָי מִתְהַלֵּךְ לְפָנָי חֹצֵר בֵּית הַנְּשִׁים לְדַעַת אֶת שְׁלוֹם אֶסְתֵּר וּמָה יַעֲשֶׂה בָּהּ: **[יב]** וּבְהִגִּיעַ תֵּרַ נַעֲרָה וְנַעֲרָה לְבוֹא אֶל הַמְּלָךְ אֲחֻשׁוּרוֹשׁ מִקֶּץ הַיּוֹת לָהּ כְּדַת הַנְּשִׁים שְׁנַיִם עָשָׂר חֲדָשׁ כִּי כֵן יִמְלְאוּ יְמֵי מְרוּקֵיהֶן שְׁשֶׁה חֲדָשִׁים בְּשִׁמּוֹן הַמֶּר וּשְׁשֶׁה חֲדָשִׁים בְּבִשְׂמִים וּבְתִמְרוּקֵי הַנְּשִׁים: **[יג]** וּבִזְזָה הַנְּעָרָה בָּאָה אֶל הַמְּלָךְ אֵת כָּל אֲשֶׁר תֵּאמַר וְנִתְּוֹן לָהּ לְבוֹא עֲמָהּ מִבֵּית הַנְּשִׁים עַד בֵּית הַמְּלָךְ: **[יד]** בְּעָרְבַי הִיא בָּאָה וּבְבֹקֶר הִיא שָׁבָה אֶל בֵּית הַנְּשִׁים שְׁנֵי אֶל יַד שְׁעֵשְׂגוֹ סָרִיס הַמְּלָךְ שֹׁמֵר הַפִּילִגְשִׁים לֹא תָבוֹא עוֹד אֶל הַמְּלָךְ כִּי אִם חֲפָץ בָּהּ הַמְּלָךְ וְנִקְרָאָה בְּשֵׁם: **[טו]** וּבְהִגִּיעַ תֵּרַ אֶסְתֵּר בֵּת אֲבִיחִיל דָּד מֶרְדֳּכָי אֲשֶׁר לָקַח לוֹ לְבַת לְבוֹא אֶל הַמְּלָךְ לֹא בִקְשָׁה דְּבַר כִּי אִם אֵת אֲשֶׁר יֹאמַר הַגָּי סָרִיס הַמְּלָךְ שֹׁמֵר הַנְּשִׁים וְתֵהִי אֶסְתֵּר נִשְׂאֵת חֵן בְּעֵינָי כָּל רְאִיָּה:

טז ותלקח אסתר אל המלך אחשורוש אל בית מלכותו בחדש העשירי הוא חדש טבת בשנת שבע למלכותו: **יז** ויאהב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות וישם כתר מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי: **יח** ויעש המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות עשה ויתן משאת כיד המלך: **יט** ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב בשער המלך: **כ** אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמנה אתו: **כא** (ס) בימים ההם ומרדכי ישב בשער המלך קצר בגתו ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשורוש: **כב** ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: **כג** ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך: **כד**

אסתר פרק ג

א אחר הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את המן בן המדתא האגגי וינשאהו וישם את פסאו מעל כל השרים אשר אתו: **ב** וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתחוים להמן כי כן צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה: **ג** ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך: **ד** ויהי (באמרם) כאמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי: **ה** וירא המן כי אין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן חמה: **ו** ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש עם מרדכי: **ז** בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת שתיים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחדש לחדש שנים עשר הוא חדש אדר: **ח** (ס) ויאמר המן למלך אחשורוש ישנו עם אחד מפזר ומפחד בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתייהם שנות מכל עם ואת דתי המלך אינם עשים ולמלך אין שוה להניחם: **ט** אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים כפר כסף אשקול על ידי עשי המלאכה להביא אל גנזי המלך: **י** ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדתא האגגי צרר היהודים: **יא** ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך: **יב** ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המן אל אחדשדרפני המלך ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם כלשונו בשם המלך אחשורוש נכתב ונחתם בטבעת המלך: **יג** ונשלח ספרים בידי הרצים אל כל מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז: **יד** פתשגן

הַפֶּתַח לְהַנְתִּין דָּת בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוּי לְכָל הָעַמִּים לְהִיּוֹת עֲתִידִים לְיוֹם
הַזֶּה: **[טו]** הָרָצִים יֵצְאוּ דְחוּפִים בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ וְהַדָּת נִתְּנָה בְּשׁוֹשׁן הַבִּירָה
וְהַמֶּלֶךְ וְהָמֶן יֵשְׁבוּ לְשִׁתּוֹת וְהָעִיר שׁוֹשׁן נְבוּכָה: **(ס)**

אסתר פרק-ד

[א] וּמְרַדְּכִי יָדַע אֶת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וַיִּקְרַע מְרַדְּכִי אֶת בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ שָׂק
וַאֲפֹר וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעַק זַעֲקָה גְדוֹלָה וַיִּמְרָה: **[ב]** וַיָּבֹאוּ עַד לִפְנֵי שַׁעַר
הַמֶּלֶךְ כִּי אֵין לָבֹא אֶל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּלִבּוֹשׁ שָׂק: **[ג]** וּבְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה
מִקּוֹם אֲשֶׁר דָּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מִגִּיעַ אֲבָל גְּדוֹל לַיהוּדִים וְצוּם וּבְכִי וּמִסָּפַד
שָׂק וַאֲפֹר יֵצֵעַ לְרַבִּים: **[ד]** (וּתְבוּאִינָה) וְתְבוּאָנָה נַעֲרוֹת אֶסְתֵּר וְסָרִיסִיָּה
וַיִּגִּידוּ לָהּ וְתִתְחַלְחַל הַמַּלְכָּה מְאֹד וְתִשְׁלַח בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת מְרַדְּכִי
וְלְהַסִּיר שָׂקוֹ מֵעָלָיו וְלֹא קָבַל: **[ה]** וְתִקְרָא אֶסְתֵּר לְהַתִּיד מִסָּרִיסֵי הַמֶּלֶךְ
אֲשֶׁר הָעַמִּיד לִפְנֵיהָ וְתִצְוֶהוּ עַל מְרַדְּכִי לְדַעַת מַה זֶה וְעַל מַה זֶה: **[ו]** וַיֵּצֵא
הַתִּיד אֶל מְרַדְּכִי אֶל רְחוֹב הָעִיר אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר הַמֶּלֶךְ: **[ז]** וַיִּגַּד לוֹ מְרַדְּכִי
אֶת כָּל אֲשֶׁר קָרְהוּ וְאֶת פְּרִשְׁת׃ הַכֶּסֶף אֲשֶׁר אָמַר הָמֶן לְשָׂקוֹל עַל גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ
(בִּיהוּדִים) בְּיַהוּדִים לְאַבְדָּם: **[ח]** וְאֶת פֶּתִישָׁן כְּתָב הַדָּת אֲשֶׁר נִתַּן בְּשׁוֹשׁן
לְהַשְׁמִידָם נִתַּן לוֹ לְהַרְאוֹת אֶת אֶסְתֵּר וּלְהַגִּיד לָהּ וּלְצִוּוֹת עָלֶיהָ לָבֹא אֶל
הַמֶּלֶךְ לְהַתְחַנֵּן לוֹ וּלְבַקֵּשׁ מִלִּפְנֵיו עַמָּה: **[ט]** וַיָּבֹאוּ הַתִּיד וַיִּגַּד לְאַסְתֵּר
אֶת דְּבָרֵי מְרַדְּכִי: **[י]** וְתֹאמֶר אֶסְתֵּר לְהַתִּיד וְתִצְוֶהוּ אֶל מְרַדְּכִי: **[יא]** כָּל
עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ יִדְעִים אֲשֶׁר כָּל אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבֹאוּ אֶל
הַמֶּלֶךְ אֶל הַחֲצַר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא יִקְרָא אַחַת דָּתוֹ לְהִמִּית לְבַד מֵאֲשֶׁר
יוֹשִׁיט לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת שַׂרְבִּיט הַזָּהָב וְחָיָה וְאֲנִי לֹא נִקְרָאתִי לָבֹא אֶל הַמֶּלֶךְ
זֶה שְׁלוֹשִׁים יוֹם: **[יב]** וַיִּגִּידוּ לְמְרַדְּכִי אֶת דְּבָרֵי אֶסְתֵּר: **[יג]** וַיֹּאמֶר מְרַדְּכִי
לְהָשִׁיב אֶל אֶסְתֵּר אֶל תְּדַמִּי בְּנִפְשֶׁךָ לְהַמְלִיט בֵּית הַמֶּלֶךְ מִכָּל הַיְּהוּדִים:
[יד] כִּי אִם הַחֲרַשׁ תִּחְרִישִׁי בְּעַת הַזֹּאת רֹחַ וְהַצְלָה יַעֲמוּד לַיהוּדִים
מִמִּקּוֹם אַחַר וְאֶת וּבֵית אָבִיךָ תִּאבְדוּ וּמִי יוֹדֵעַ אִם לָעַת כְּזֹאת הַגַּעַת
לְמַלְכוּת: **[טו]** וְתֹאמֶר אֶסְתֵּר לְהָשִׁיב אֶל מְרַדְּכִי: **[טז]** לֵךְ כְּנוֹס אֶת כָּל
הַיְּהוּדִים הַנִּמְצְאִים בְּשׁוֹשׁן וְצוּמוּ עָלַי וְאֶל תֹּאכְלוּ וְאֶל תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
לִילָה וַיּוֹם גַּם אֲנִי וְנַעֲרֹתַי אֲצוּם כֵּן וּבְכֵן אָבֹאוּ אֶל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא כָדַת
וְכֹאֲשֶׁר אָבַדְתִּי אָבַדְתִּי: **[יז]** וַיַּעֲבֵר מְרַדְּכִי וַיַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוְּתָה עָלָיו
אֶסְתֵּר:

אסתר פרק-ה

[א] ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית: **[ב]** ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עומדת בחצר נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: **[ג]** ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות וינתן לך: **[ד]** ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל המשתה אשר עשיתי לו: **[ה]** ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר: **[ו]** ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש: **[ז]** ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי: **[ח]** אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך: **[ט]** ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זע ממנו וימלא המן על מרדכי חמה: **[י]** ויתאפק המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו: **[יא]** ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים ועבדי המלך: **[יב]** ויאמר המן אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם אותי וגם למחר אני קרוא לה עם המלך: **[יג]** וכל זה איננו שונה לי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי יושב בשער המלך: **[יד]** ותאמר לו זרש אשתו וכל אהביו יעשו עץ גבה חמשים אמה ובבקר אמר למלך ויתלו את מרדכי עליו ובא עם המלך אל המשתה שמח וייטב הדבר לפני המן ויעש העץ: **(ס)**

אסתר פרק-ו

[א] בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך: **[ב]** וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על בגתנא ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשורוש: **[ג]** ויאמר המלך מה נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא נעשה עמו דבר: **[ד]** ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את מרדכי על העץ אשר הכין לו: **[ה]** ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא: **[ו]** ויבוא המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלב למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני: **[ז]** ויאמר המן אל המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו: **[ח]** יביאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו: **[ט]** ונתון הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרביבו על הסוס

בְּרַחוּב הָעִיר וְקָרְאוּ לְפָנָיו כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ: **[י]** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהֵמָּן מַהֵר קַח אֶת הַלְּבוּשׁ וְאֶת הַסּוּס כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַעֲשֵׂה כֵן לְמַרְדְּכָי הַיְּהוּדִי הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ אֵל תִּפְּל דָּבָר מִכָּל אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: **[יא]** וַיִּקַּח הֵמָּן אֶת הַלְּבוּשׁ וְאֶת הַסּוּס וַיִּלְבַּשׁ אֶת מַרְדְּכָי וַיִּרְכַּיְבֵהוּ בְּרַחוּב הָעִיר וַיִּקְרָא לְפָנָיו כִּכָּה יַעֲשֶׁה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקְרוֹ: **[יב]** וַיֹּשֶׁב מַרְדְּכָי אֵל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהֵמָּן נִדְּחָף אֶל בֵּיתוֹ אַבֵּל וְחַפּוּי רֹאשׁ: **[יג]** וַיִּסְפָּר הֵמָּן לְזָרֵשׁ אֲשֶׁתוֹ וּלְכָל אֲהַבָּיו אֵת כָּל אֲשֶׁר קָרָהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וְזָרֵשׁ אֲשֶׁתוֹ אִם מִזֶּרַע הַיְּהוּדִים מַרְדְּכָי אֲשֶׁר הַחֲלוּתָ לְנַפְּל לְפָנָיו לֹא תוּכַל לוֹ כִּי נָפוּל תִּפּוּל לְפָנָיו: **[יד]** עוֹדִם מְדַבְּרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ וַיִּבְהֲלוּ לְהִבִּיא אֶת הֵמָּן אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשְׂתָה אֶסְתֵּר:

אסתר פרק-ז

[א] וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ וְהֵמָּן לְשִׁתּוֹת עִם אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה: **[ב]** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשְּׁנִי בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן מָה שְּׂאֵלְתְּךָ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתִנָּתֶן לְךָ וַיֹּמַר בְּקִשְׁתְּךָ עַד חֲצֵי הַמַּלְכוּת וְתַעֲשׂ: **[ג]** וַתַּעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אִם מִצָּאֲתִי חוֹן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב תִּנָּתֶן לִי נַפְשִׁי בְּשִׂאֲלָתִי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי: **[ד]** כִּי נִמְכַּרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי לְהַשְׁמִיד לְהַרְוֹג וּלְאַבֵּד וְאֵלּוּ לְעַבְדִּים וְלְשִׁפְחוֹת נִמְכַּרְנוּ הַחֲרָשְׁתִּי כִּי אֵין הַצָּר שׁוּהַ בְּנֹזֶק הַמֶּלֶךְ: **(ס)** **[ה]** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ וַיֹּאמֶר לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה מִי הוּא זֶה וְאִי זֶה הוּא אֲשֶׁר מָלְאוּ לְבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן: **[ו]** וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִישׁ צָר וְאוֹיֵב הֵמָּן הִרְעָה זֶה וְהֵמָּן נִבְעַת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה: **[ז]** וְהַמֶּלֶךְ קָם בְּחִמְתּוֹ מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן אֶל גִּנַּת הַבַּיִת וְהֵמָּן עָמַד לְבִקֵּשׁ עַל נַפְשׁוֹ מֵאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה כִּי רָאָה כִּי כָלְתָה אֵלָיו הִרְעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ: **[ח]** וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּנַּת הַבַּיִת וְאֵל בֵּית מִשְׁתֵּה הַיַּיִן וְהֵמָּן נִפֵּל עַל הַמַּטָּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲגַם לְכַבּוֹשׁ אֶת הַמַּלְכָּה עַמִּי בְּבַיִת הַדָּבָר יֵצֵא מִפִּי הַמֶּלֶךְ וּפְנֵי הֵמָּן חָפוּ: **[ט]** וַיֹּאמֶר חַרְבוּנָה אַחַד מִן הַסָּרִיסִים לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ גַּם הִנֵּה הָעֵץ אֲשֶׁר עָשָׂה הֵמָּן לְמַרְדְּכָי אֲשֶׁר דִּבַּר טוֹב עַל הַמֶּלֶךְ עִמְדָה בְּבַיִת הֵמָּן גְּבוּהַ חֲמִשִּׁים אַמָּה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תִּלְהוּ עָלָיו: **[י]** וַיִּתְּלוּ אֶת הֵמָּן עַל הָעֵץ אֲשֶׁר הִכִּין לְמַרְדְּכָי וְחִמַּת הַמֶּלֶךְ שָׁכָחָה: **(ס)**

אסתר פרק-ח

[א] בַּיּוֹם הַהוּא נָתַן הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה אֶת בֵּית הֵמָּן צָרָר (הַיְּהוּדִים) וּמַרְדְּכָי בָּא לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי הִגִּידָה אֶסְתֵּר מָה הוּא לָהּ: **[ב]** וַיִּסַּר הַמֶּלֶךְ אֶת טַבַּעְתּוֹ אֲשֶׁר הֶעֱבִיר מֵהֵמָּן וַיִּתְּנָהּ לְמַרְדְּכָי וַתִּשֶׂם

אֶסְתֵּר אֶת מְרֻדְכֵי עַל בַּיִת הַמֶּן : (ס) **ג** וַתּוֹסֶף אֶסְתֵּר וַתְּדַבֵּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתִּפֹּל לִפְנֵי רַגְלָיו וַתִּתְחַנֵּן לוֹ לְהַעֲבִיר אֶת רַעַת הַמֶּן הָאֲגָגִי וְאֶת מַחְשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר חָשַׁב עַל הַיְהוּדִים : **ד** וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֶת שַׁרְבֹט הַזָּהָב וַתִּקַּם אֶסְתֵּר וַתַּעֲמֵד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ : **ה** וַתֹּאמֶר אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם מִצָּאתִי חַן לִפְנָיו וְכִשֶׁר הִדְבַּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְטוֹבָה אֲנִי בְעֵינָיו יִכְתֹּב לְהַשִּׁיב אֶת הַסְּפָרִים מַחְשַׁבַת הַמֶּן בֶּן הַמְּדַתָּא הָאֲגָגִי אֲשֶׁר כָּתַב לְאַבְדֹת אֶת הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ : **ו** כִּי אֵיכָכָה אוֹכַל וְרֵאִיתִי בְרָעָה אֲשֶׁר יִמָּצֵא אֶת עַמִּי וְאֵיכָכָה אוֹכַל וְרֵאִיתִי בְּאַבְדֹן מוֹלַדְתִּי : (ס) **ז** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּלְמְרֻדְכֵי הַיְהוּדִי הִנֵּה בַיִת הַמֶּן נִתְּתִי לְאֶסְתֵּר וְאֵתוֹ תָּלוּ עַל הָעֵץ עַל אֲשֶׁר שָׁלַח יָדוֹ (בִּיהוּדִים) בַּיְהוּדִים : **ח** וְאַתֶּם כָּתְבוּ עַל הַיְהוּדִים כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְחַתְמוּ בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ כִּי כָתַב אֲשֶׁר נִכְתַּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְנִחַתוּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ אִין לְהַשִּׁיב : **ט** וַיִּקְרְאוּ סְפָרֵי הַמֶּלֶךְ בַּעַת הַהִיא בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא חֲדָשׁ סִינּוֹן בְּשִׁלּוּשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ וַיִּכְתֹּב כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּה מְרֻדְכֵי אֶל הַיְהוּדִים וְאֶל הָאַחְשֻׁרְפָּנִים וְהַפְּחוֹת וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת אֲשֶׁר מֵהַדּוֹ וְעַד כּוֹשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם כָּלִשְׁנוֹ וְאֶל הַיְהוּדִים כְּכַתְּבָם וְכַלְשׁוֹנָם : **י** וַיִּכְתֹּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ וַיַּחַתֵּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח סְפָרִים בְּיַד הָרָצִים בְּסוּסִים רַכְבֵי הָרֶכֶשׁ הָאַחְשֻׁרְפָּנִים בְּנֵי הָרִמְכִים : **יא** אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל עִיר וְעִיר לְהַקְהֵל וּלְעַמֵּד עַל נַפְשָׁם לְהַשְׁמִיד וּלְהַרְגֹּת וּלְאַבְדֹת אֶת כָּל חַיִל עַם וּמְדִינָה הַצָּרִים אֹתָם טָף וְנָשִׁים וּשְׁלָלָם לְבוֹז : **יב** בַּיּוֹם אֶחָד בְּכָל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ בְּשִׁלּוּשָׁה עֶשֶׂר לְחֲדָשׁ שְׁנַיִם עֶשֶׂר הוּא חֲדָשׁ אֶדְר : **יג** פִּתְשָׁגֹן הַכְּתָב לְהַנְתִּין דָּת בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוּי לְכָל הָעַמִּים וְלַהֲיוֹת (הַיְהוּדִים) הַיְהוּדִים (עַתּוּדִים) עֲתִידִים לַיּוֹם הַזֶּה לְהַנְקִים מֵאִיְבֵיהֶם : **יד** הָרָצִים רַכְבֵי הָרֶכֶשׁ הָאַחְשֻׁרְפָּנִים יֵצְאוּ מִבְּהַלִּים וּדְחוּפִים בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ וְהִדָּת נִתְּנָה בְּשׁוֹשׁן הַבִּירָה : (ס) **טו** וּמְרֻדְכֵי יֵצֵא מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּלְבוּשׁ מַלְכוּת תְּכֵלֶת וְחוּר וְעֶטְרַת זָהָב גְּדוּלָּה וְתִכְרִיף בּוֹץ וְאַרְגָּמָן וְהָעִיר שׁוֹשׁן צָהָלָה וְשִׁמְחָה : **טז** לַיְהוּדִים הִיָּתָה אוֹרָה וְשִׁמְחָה וְשׁוֹשׁן וַיִּקַּר : **יז** וּבְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל עִיר וְעִיר מְקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מִגִּיעַ שִׁמְחָה וְשׁוֹשׁן לַיְהוּדִים מִשְׁתָּה וַיּוֹם טוֹב וְרַבִּים מֵעַמֵי הָאָרֶץ מִתִּיְהָדִים כִּי נָפַל פֶּחַד הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם :

אסתר פרק ט

א וּבְשָׁנַיִם עֶשֶׂר חֲדָשׁ הוּא חֲדָשׁ אֶדְר בְּשִׁלּוּשָׁה עֶשֶׂר יוֹם בּוֹ אֲשֶׁר הִגִּיעַ דְּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ לְהַעֲשׂוֹת בַּיּוֹם אֲשֶׁר שָׁבְרוּ אִיְבֵי הַיְהוּדִים לְשִׁלוּט בָּהֶם וְנִהְפּוּד הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְהוּדִים הַמָּה בְּשִׁנְאֵיהֶם : **ב** נִקְהָלוּ הַיְהוּדִים בְּעָרֵיהֶם בְּכָל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוֹשׁ לְשַׁלַּח יָד בְּמִבְקָשֵׁי רַעְתָם וְאִישׁ לֹא עָמַד לִפְנֵיהֶם כִּי נָפַל פֶּחַדָם עַל כָּל הָעַמִּים : **ג** וְכָל שָׂרֵי הַמְּדִינֹת וְהָאַחְשֻׁרְפָּנִים וְהַפְּחוֹת וְעֹשֵׂי הַמַּלְאָכָה אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ מִנְּשָׂאִים אֶת הַיְהוּדִים

כי נפל פחד מרדכי עליהם: **[ד]** כי גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך וגדול: **[ה]** ויכו היהודים בכל איביהם מפת חרב והרג ואבדו ויעשו בשנאיהם כרצונם: **[ו]** ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש: **[ז]** ואת פרשנדתא **(ס)** ואת דלפון **(ס)** ואת אספתא: **(ס)** **[ח]** ואת פורתא **(ס)** ואת אדלגא **(ס)** ואת ארידתא: **(ס)** **[ט]** ואת פרמשתא **(ס)** ואת אריסי **(ס)** ואת ארדי **(ס)** ואת ויזתא: **(ס)** **[י]** עשרת בני המן בן המדתא צרר היהודים הרגו ובבזה לא שלחו את ידם: **[יא]** ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן הבירה לפני המלך: **[יב]** ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עוד ותעש: **[יג]** ותאמר אסתר אם על המלך טוב ינתן גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני המן יתלו על העץ: **[יד]** ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו: **[טו]** ויקהלו (היהודיים) היהודים אשר בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה לא שלחו את ידם: **[טז]** ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו ועמד על נפשם ונוח מאיביהם והרג בשנאיהם חמשה ושבעים אלף ובבזה לא שלחו את ידם: **[יז]** ביום שלשה עשר לחדש אדר ונוח בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: **[יח]** (והיהודיים) והיהודים אשר בשושן נקהלו בשלשה עשר בו ובארבעה עשר בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: **[יט]** על כן היהודים (הפרוזים) הפרזים הישבים בערי הפרזות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו: **[כ]** ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשוורוש הקרובים והרחוקים: **[כא]** לקיים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה: **[כב]** כימים אשר נחו בהם היהודים מאויביהם והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים: **[כג]** וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם: **[כד]** כי המן בן המדתא האגגי צרר כל היהודים חשב על היהודים לאבדם והפל פור הוא הגורל להמם ולאבדם: **[כה]** ובבאה לפני המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו ותלו אתו ובניו על העץ: **[כו]** על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על ככה ומה הגיע אליהם: **[כז]** קימו (וקבל) וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה: **[כח]** והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם: **(ס)** **[כט]** ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל ומרדכי היהודי את כל תקף לקיים את אגרת הפורים הזאת השנית: **[ל]** וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות

אַחַשְׁוֵרוֹשׁ דְּבָרֵי שְׁלוֹם וְאַמֶּת : [\[לא\]](#) לְקִיָּם אֶת יְמֵי הַפְּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם
כַּאֲשֶׁר קִיָּם עֲלֵיהֶם מֶרְדֵּכִי הַיְהוּדִי וְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְכַאֲשֶׁר קִיָּמוּ עַל נַפְשָׁם
וְעַל זְרַעֲם דְּבָרֵי הַצְּמוּת וְזַעֲקָתָם : [\[לב\]](#) וּמֵאִמֹר אֲסִתֵּר קִיָּם דְּבָרֵי הַפְּרִים
הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב בְּסֵפֶר : (ס)

אסתר פרק-י

[\[א\]](#) וַיְשֶׂם הַמֶּלֶךְ (אחשרש) אַחַשְׁוֵרוֹשׁ מִסַּעַל הָאָרֶץ וְאֵי הַיָּם : [\[ב\]](#) וְכָל
מַעֲשֵׂה תִקְפוֹ וְגִבּוֹרָתוֹ וּפְרָשֶׁת גְּדֻלַּת מֶרְדֵּכִי אֲשֶׁר גִּדְּלוֹ הַמֶּלֶךְ הֵלֹא הֵם
כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מְדִי וּפָרַס : [\[ג\]](#) כִּי מֶרְדֵּכִי הַיְהוּדִי
מִשְׁנֵה לַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוֹשׁ וְגִדּוֹל לַיְהוּדִים וְרָצוּי לְרַב אַחֲיוֹ דָּרַשׁ טוֹב לַעֲמוֹ
וְדַבֵּר שְׁלוֹם לְכָל זָרְעוֹ : (פפ)